

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 14656

гр. София, 16.04.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 74 състав, в
закрито заседание на 16.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Младен Семов

като разглежда дело номер **3897** по описа за **2026** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс във връзка с чл.172 ал.5 вр. чл. 171 т.1 б. „з“, „гг“ от Закона за движение по пътищата (ЗДвП).
Образувано е по жалба на С. Д., [ЕГН] чрез адв.П., съдебен адрес: [населено място], ур.131 № 2А, ет.1, ап.3, моб.тел.: [ЕГН],

срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ЗПАМ/ № 26-4332-000394/27.01.2026г. постановена от полицейски инспектор П. П., отдел Пътна полиция при СДВР с която по отношение на жалбоподателката е постановно временно отнемане СУМПС до решаване на въпроса за отговорността но не повече от 6 месеца.

С жалбата е отправено искане по чл. 166, ал. 4 от АПК вр. чл. 172, ал. 6 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/ за спиране предварителното изпълнение на заповедта. Твърди се, че основанието за налагане на ПАМ е извършено нарушение по чл.140 ал.1 от ЗДвП, но служебно прекратената регистрация е възстановена служебно съгласно чл. 143 ал.10 изр. второ от закона при предоваставени данни от гаранционния фонд по реда на чл.574 от КЗ, поради коет и продължаване изпълнението на заповедта засяга непропорционално правата и интересите на жалбоподателя в степен надхвърляща необходимото за постигне законовата цел.

Съгласно разпоредбата на чл. 172 ал.6 ЗДвП, подадената жалба срещу заповедта по чл.171 т.1 от Закона не спира изпълнението и. От своя страна, специалният ЗДвП не регламентира основанията, при които съдът може да спре незабавното изпълнение по чл. 172, ал. 6 от ЗДвП на заповед по чл. 172, т. 1 от ЗДвП, поради което - приложими са общите правила по чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от АПК.

Безспорно, изпълнението на невлязъл в сила индивидуален административен акт, допуснато независимо дали по силата на закона или по разпореждане на компетентния административен орган, винаги въздейства негативно върху правната сфера на адресата. Това негативно въздействие подлежи на доказване във всеки конкретен случай в съответствие с нормативно предвидените основания. В тази връзка, оспорващият, който иска спиране, трябва да посочи конкретните вреди, които незабавното изпълнение би могло да му причини по вид и

значителност. Успоредно с това, следва да се установи и настъпването им в степен на достатъчна вероятност.

Следва да се отбележи още, че нормативното изискване налага вредите да настъпят в резултат от предварителното изпълнение, а не от самия административен акт.

По силата на чл.171 ал.1 от закона посочените мерки се постановяват за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения. Те законодателят характеризира същите като преустановителни по отношение на нарушението и превантивни – по отношение безопасността на движението по пътищата.

В тази връзка твърденията на жалбоподателя сами по себе си са правилни, но напълно недоказани. Нормата на чл.166 от АПК ясно вменява доказателствена тежест на жалбоподателя. По делото литсват доказателства регистрацията на МПС то да е служебно възстановена. Не са представени доказателства и за валидно сключена полица „гражданска отговорност“,което би дало основание на съдът да прецени потенциалното несъответствие на мярката с целта на закона и нейната материална незаносъобразност.

Налице са единствено данни за прекратяване регистрацията на посоченото МПС.

Настоящото искане не съдържа доказателства и твърдения позволяващи на съдът да приложи разпоредбата спирайки допуснатото по закон предварително изпълнение, поради което и същото следва да се остави без уважение като неоснователно.

Като контратеза и при наличие на съответните доказателства законодателят не е поставил ограничения пред повторно предявяване на искане по чл. 166, ал. 4 от АПК вр. чл. 172, ал. 6 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/. И в този смисъл пътят за защита на лицето е отворен. Именно поради това и предвид бързият характер на производството съдът не следва да дава доказателствени указания на страната,а да отхвърли недоказаните твърдения.

С оглед всичко гореизложено и на основание чл. 166, ал. 3 във вр. с ал. 4 и ал. 2 от АПК във вр. с чл. 172, ал. 6 от ЗДвП, искането следва да се отхвърли. ,

Поради това, Административен съд София-град, 74 състав,

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането на С. Д., [ЕГН] за спиране предварителното изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 26-4332-000394/27.01.2026г. постановена от полицейски инспектор П. П., отдел Пътна полиция при СДВР.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд, в 7-дневен срок от неговото съобщаване.

Препис от определението да се изпрати на страните.

Съдия: